

3063-ILPB2.4510.207.2016.1.ŁM - Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Rodzaj dokumentu	interpretacja indywidualna
Sygnatura	3063-ILPB2.4510.207.2016.1.ŁM
Data	2017.02.03
Autor	Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu
Temat	Podatek dochodowy od osób prawnych --> Przedmiot i podmiot opodatkowania
Istota interpretacji	Podatek dochodowy od osób prawnych w zakresie obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej z tytułu transakcji z podmiotem powiązaniem.

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613, z późn. zm.) oraz § 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. z 2015 r., poz. 643) Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu działający w imieniu Ministra Rozwoju i Finansów stwierdza, że stanowisko Spółki Akcyjnej przedstawione we wniosku z dnia 28 listopada 2016 r. (data wpływu 2 grudnia 2016 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej z tytułu transakcji z podmiotem powiązaniem – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 2 grudnia 2016 r. został złożony ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej z tytułu transakcji z podmiotem powiązaniem.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny.

B SA (dalej: Spółka lub Wnioskodawca) prowadzi działalność polegającą na świadczeniu usług dostarczania wody i odprowadzania ścieków na rzecz mieszkańców A i okolicznych gmin.

Spółka dokonuje transakcji z podmiotami powiązanymi w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Zasadniczo, Spółka nabywa od tych podmiotów usługi w zakresach w jakich one działają np. usługi budowy sieci wodociągowych, usługi usunięcia awarii wodociągowych, usługi badania wody. Wartości tych transakcji podstawowych (rzędu kilku milionów złotych) znacznie przekraczają limit dotyczący sporządzania dokumentacji cen transferowych, który będzie obowiązywał Spółkę od 2017 r.

Zdarza się, że Spółka zawiera również transakcje poboczne na niewielkie kwoty (rzędu ok. 150 tysięcy złotych) np. najem lokalu, zakup usług odczytów wodomierzy. Wartości tych transakcji stanowią znikomy udział w ogólnych przychodach/wydatkach Spółki.

Zakłada się, że w 2017 r. Spółka będzie zawierać z podmiotami powiązanymi zarówno transakcje podstawowe oraz dodatkowo, transakcje poboczne (nieprzekraczające limitu ustawowego).

W 2015 r. Wnioskodawca otrzymał interpretację indywidualną (sygn. ILPB4/4510-1-386/ 15-2/ŁM), w której potwierdzono, że Spółka nie ma obowiązku sporządzania dokumentacji dla transakcji, które nie przekraczają limitów wskazanych w art. 9a ust 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Limity te należy bowiem odnosić osobno do każdej transakcji zawartej z danym podmiotem powiązany.

W związku ze zmianą przepisów od 1 stycznia 2017 r. w zakresie dokumentacji cen transferowych, Spółka pragnie utwierdzić się w przekonaniu, że od 2017 r. powyższe stanowisko nie ulegnie zmianie.

W 2015 r. Spółka osiągnęła łączne przychody, które przekraczały kwotę 100 milionów euro. Szacuje się, że w 2016 r. przychody Spółki będą kształtowały się na zbliżonym poziomie.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie.

Czy wskazany w art. 9a ust. 1d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. limit transakcji lub innych zdarzeń jednego rodzaju mających istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika należy odnosić osobno do każdej transakcji zawartej z danym podmiotem powiązany, a w konsekwencji czy jeżeli kwota danej transakcji nie będzie przekraczać tego limitu, to Spółka nie będzie miała obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej takiej transakcji?

Zdaniem Wnioskodawcy, wskazany w art. 9a ust. 1d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. limit transakcji lub innych zdarzeń jednego rodzaju mających istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika należy odnosić osobno do każdej transakcji zawartej z danym podmiotem powiązany, a w konsekwencji jeżeli kwota danej transakcji nie będzie przekraczać tego limitu, to Spółka nie będzie miała obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej takiej transakcji.

Uzasadnienie.

Zgodnie z art. 9a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., podatnicy, których przychody lub koszty, w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalone na podstawie ksiąg rachunkowych przekroczyły w roku poprzedzającym rok podatkowy równowartość 2 000 000 euro:

- a. dokonujący w roku podatkowym transakcji z podmiotami powiązanymi w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4, mających istotny wpływ na wysokość ich dochodu (straty), lub
- b. ujmujący w roku podatkowym w księgach rachunkowych inne zdarzenia, których warunki zostały ustalone (lub narzucone) z podmiotami powiązanymi w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4, mające istotny wpływ na wysokość ich dochodu (straty)

są obowiązani do sporządzania dokumentacji podatkowej tych transakcji lub innych zdarzeń, zwanej dalej „dokumentacją podatkową”.

Zgodnie z art. 9a ust. 1d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w brzmieniu obowiązującym od 1.01.2017 r. za transakcje lub inne zdarzenia mające istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których łączna wartość przekracza w roku podatkowym równowartość 50 000 euro, z tym że w przypadku podatników, których przychody w rozumieniu przepisów o rachunkowości przekroczyły równowartość (...):

- 100 000 000 euro – za takie transakcje lub inne zdarzenia uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których wartość w roku podatkowym przekracza kwotę stanowiącą równowartość kwoty 500 000 euro.

Zdaniem Wnioskodawcy, wskazany powyżej limit transakcji lub innych zdarzeń jednego rodzaju mających istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika, należy odnosić osobno do każdej transakcji zawieranej z podmiotem powiązany.

Spółka nabywa od tych podmiotów usługi w zakresach w jakich one działają np. usługi budowlane, usługi laboratoryjne. Transakcje te zawierane będą również w kolejnych latach.

Dodatkowo z podmiotami tymi dojdzie do zawierania pobocznych transakcji, niezwiązanych z ich podstawową działalnością np. najem lokalu czy odczyty wodomierzy. Wartości tych transakcji będą często stanowić znikomy udział w ogólnych przychodach/wydatkach Spółki a jednocześnie nie będą jednostkowo przekraczać limitu wskazanego w ustawie.

Zgodnie z nowymi przepisami, dokumentowaniu podlegać będą transakcje mające wyłącznie istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika. Tym samym, ustawodawca wyłączył z tego obowiązku transakcje nieistotne, o niewielkich kwotach.

Należy wskazać, iż celem wprowadzenia zmian w zakresie obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych było m.in. przeciwdziałanie transferowi zysków za granicę za pomocą mechanizmu cen transferowych. W konsekwencji, zdecydowano o zwiększeniu limitu ustawowego i zawężeniu obowiązku dokumentowania transakcji tylko do tych o istotnej wartości. Istotność transakcji podlegających dokumentowaniu uzależniono od poziomu przychodu podatnika, odpowiednio zwiększając limity kwotowe (w przypadku Spółki do 500 000 euro). Zwiększono również próg powiązań kapitałowych z 5% do 25%. Dokumentowanie nieistotnych, małych kwotowo transakcji z podmiotami powiązanyymi byłoby zatem sprzeczne z intencją ustawodawcy.

A zatem, zdaniem Wnioskodawcy, dla ustalenia obowiązku dokumentacyjnego wartość każdej transakcji należy porównać odrębnie z ustawowym limitem. W konsekwencji, w sytuacji gdy Spółka dokona transakcji, dla której konieczne będzie sporządzenie dokumentacji cen transferowych, a następnie dokona innej transakcji z tym samym podmiotem, jednakże o wartości poniżej ustawowego limitu, nie będzie miała ona obowiązku sporządzenia dokumentacji dla tej transakcji (o małej wartości).

Nieuzasadnione byłoby zdaniem Spółki twierdzenie, że wartość różnych transakcji, dla których określono różne ceny, podlega zsumowaniu dla celów określenia obowiązku dokumentacyjnego.

Skutkowałoby to powstaniem obowiązku dokumentowania każdej transakcji z podmiotem powiązany. Podejście takie należałoby uznać za absurdalne i świadczyłoby o nieracjonalności ustawodawcy. Ponadto, generowałoby dodatkowe koszty dla przedsiębiorcy, co byłoby sprzeczne z Wytycznymi OECD w sprawie cen transferowych dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz administracji podatkowych. Zgodnie bowiem z paragrafem 5.28 (rozdział V) Wytycznych: „potrzeba dokumentów powinna zostać zrównoważona w stosunku do kosztów oraz obciążeń administracyjnych, w szczególności gdy ten proces oznacza tworzenie dokumentów, które nie zostałyby przygotowane lub wykorzystywane z innych względów niż podatkowe. Wymogi dokumentacyjne nie powinny nakładać na podatników kosztów i obciążeń nieproporcjonalnych do okoliczności”.

Powyższe stanowisko zostało potwierdzone w otrzymanej przez Spółkę interpretacji indywidualnej, a także w innych interpretacjach indywidualnych oraz orzeczeniach sądów administracyjnych.

Przykładowo, w interpretacji indywidualnej Dyrektora IS w Poznaniu z 24 grudnia 2008 roku (sygn. ILPB3/423-637/08-2/HS) wskazano, że: „Jeżeli podatnik zawiera kilka transakcji z tym samym podmiotem powiązany, ale transakcje te dotyczą różnych świadczeń, dla których określono różne ceny, to wartość tych poszczególnych świadczeń nie podlega zsumowaniu. W konsekwencji dla stwierdzenia, czy wystąpił obowiązek dokumentowania tych transakcji, wartość każdego z tych świadczeń, z określonymi w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych limitami 100 000, 30 000 i 50 000 euro, porównujemy odrębnie”.

Powyższe interpretacje indywidualne zostały wydane na gruncie przepisów, które będą obowiązywać wyłącznie do końca 2016 r. Zdaniem Wnioskodawcy, prezentowane w nich podejście zachowa jednak aktualność na gruncie nowych przepisów. Od 2017 r. konieczne będzie bowiem dokumentowanie transakcji lub innych zdarzeń jednego rodzaju, których łączna wartość przekracza w roku podatkowym określony limit ustawowy (w przypadku Spółki będzie to prawdopodobnie 500 000 euro).

Reasumując, jeżeli Spółka będzie realizować z danym podmiotem powiązany istotne transakcje, będące głównym przedmiotem działalności tego podmiotu (np. prace budowlane, usługi laboratoryjne), których wartość będzie przekraczać limit wskazany w art. 9a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (w brzmieniu obowiązującym od 1.01.2017 r.) i jednocześnie Spółka będzie realizować z tym samym podmiotem nieistotne transakcje poboczne (np. usługi najmu lokalu), których wartość nie będzie przekraczać tego limitu, to Spółka nie będzie miała obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej dla tych transakcji, które nie przekroczą limitów. Wskazany bowiem w art. 9a ust. 1d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w brzmieniu obowiązującym od 1.01.2017 r. limit należy odnosić osobno do każdej transakcji zawartej z danym podmiotem powiązany.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Od dnia 1 stycznia 2017 r. uległo zmianie brzmienie przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1888 ze zm.) m.in. w zakresie dokumentacji transakcji – art. 9a ww. ustawy.

Niniejsza interpretacja dotyczy przepisów wprowadzanych ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1932, dalej: „ustawa zmieniająca”) i obowiązujących od dnia 1 stycznia 2017 r.

W myśl art. 2 pkt 1 lit. a ustawy zmieniającej, art. 9a ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych otrzymał brzmienie zgodnie z którym, podatnicy:

1. których przychody lub koszty, w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalone na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych przekroczyły w roku poprzedzającym rok podatkowy równowartość 2 000 000 euro:
  - a. dokonujący w roku podatkowym transakcji z podmiotami powiązanymi w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4, mających istotny wpływ na wysokość ich dochodu (straty), lub
  - b. ujmujący w roku podatkowym w księgach rachunkowych inne zdarzenia, których warunki zostały ustalone (lub narzucone) z podmiotami powiązanymi w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4, mające istotny wpływ na wysokość ich dochodu (straty)

– lub

2. dokonujący, bezpośrednio lub pośrednio, zapłaty należności na rzecz podmiotu mającego miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, wynikających z transakcji lub innego zdarzenia ujętego w księgach rachunkowych, jeżeli łączna kwota (lub jej równowartość) wynikająca z umowy lub rzeczywiście zapłacona w roku podatkowym łączna kwota wymagalnych w roku podatkowym świadczeń przekracza równowartość 20 000 euro, lub
3. zawierający z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową:
  - a. umowę spółki niebędącej osobą prawną, jeżeli łączna wartość wniesionych przez wspólników wkładów przekracza równowartość 20 000 euro lub
  - b. umowę wspólnego przedsięwzięcia lub inną umowę o podobnym charakterze, w których wartość wspólnie realizowanego przedsięwzięcia określona w umowie, a w przypadku braku określenia w umowie tej wartości, przewidywana na dzień zawarcia umowy, przekracza równowartość 20 000 euro

– są obowiązani do sporządzenia dokumentacji podatkowej tych transakcji lub innych zdarzeń, zwanej dalej „dokumentacją podatkową”.

W myśl art. 2 pkt 1 lit. b ustawy zmieniającej w art. 9a, po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1g i tak zgodnie z ust. 1a podatnicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są obowiązani do sporządzenia dokumentacji podatkowej również za rok podatkowy następujący po roku podatkowym, za który byli obowiązani sporządzić dokumentację podatkową, bez względu na wysokość osiągniętych, w roku podatkowym, za który byli obowiązani do sporządzenia dokumentacji podatkowej, przychodów lub poniesionych kosztów, w rozumieniu przepisów o rachunkowości.

Natomiast stosownie do art. 9a ust. 1d za transakcje lub inne zdarzenia mające istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których łączna wartość przekracza w roku podatkowym równowartość 50 000 euro, z tym że w przypadku podatników, których przychody w rozumieniu przepisów o rachunkowości, w roku poprzedzającym rok podatkowy przekroczyły równowartość:

1. 2 000 000 euro, lecz nie więcej niż równowartość 20 000 000 euro – za takie transakcje lub inne zdarzenia uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których wartość przekracza w roku podatkowym kwotę stanowiącą równowartość kwoty 50 000 euro powiększoną o 5000 euro za każdy 1 000 000 euro przychodu powyżej 2 000 000 euro;
2. 20 000 000 euro, lecz nie więcej niż równowartość 100 000 000 euro – za takie transakcje lub inne zdarzenia uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których wartość przekracza w roku podatkowym kwotę stanowiącą równowartość kwoty 140 000 euro powiększoną o 45 000 euro za każde 10 000 000 euro przychodu powyżej 20 000 000 euro;
3. 100 000 000 euro – za takie transakcje lub inne zdarzenia uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których wartość w roku podatkowym przekracza kwotę stanowiącą równowartość kwoty 500 000 euro.

W myśl art. 2 pkt 1 lit. d ustawy zmieniającej, w art. 9a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych po ust. 2a dodaje się ust. 2b-2i, gdzie ust. 2b pkt 1 stanowi, że dokumentacja podatkowa obejmuje:

1. opis transakcji lub innych zdarzeń, o których mowa w ust. 1, w tym umów zarządzania płynnością, umów o podziale kosztów, dokonywanych pomiędzy podatnikiem, a w

przypadku, o którym mowa w ust. 1f – spółką niebędącą osobą prawną, i podmiotami z nimi powiązanymi, zawierający:

- a. wskazanie rodzaju i przedmiotu tych transakcji lub innych zdarzeń,
- b. dane finansowe, w tym przepływy pieniężne dotyczące tych transakcji lub innych zdarzeń,
- c. dane identyfikujące podmioty powiązane dokonujące tych transakcji lub ujmujące te zdarzenia,
- d. opis przebiegu tych transakcji lub innych zdarzeń, w tym funkcji wykonywanych przez podatnika, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1f – spółkę niebędącą osobą prawną, i podmioty z nimi powiązane, angażowanych przez nich aktywów bilansowych i pozabilansowych, kapitału ludzkiego oraz ponoszonych ryzyk,
- e. wskazanie metody i sposobu kalkulacji dochodu (straty) podatnika wraz z uzasadnieniem ich wyboru, w tym algorytmu kalkulacji rozliczeń dotyczących tych transakcji lub innych zdarzeń oraz sposobu wyliczenia wartości rozliczeń wpływających na dochód (stratę) podatnika, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1f – również pozostałych wspólników spółki niebędącej osobą prawną.

Zgodnie art. 2 pkt 1 lit. h ustawy zmieniającej, w art. 9a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych po ust. 4 dodaje się ust. 4a stosownie do którego, organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej może wystąpić do podatnika z żądaniem sporządzenia i przedłożenia dokumentacji podatkowej dla transakcji lub innych zdarzeń, których wartość nie przekracza limitów określonych w ust. 1d lub 1e, w przypadku zaistnienia okoliczności wskazujących na prawdopodobieństwo zaniżenia ich wartości w celu uniknięcia obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej. Żądanie powinno wskazywać okoliczności świadczące o prawdopodobieństwie zaniżenia wartości transakcji lub innych zdarzeń. Podatnik jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia dokumentacji podatkowej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia takiego żądania.

Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że Spółka dokonuje transakcji z podmiotami powiązanymi, nabywając od tych podmiotów usługi w zakresach w jakich one działają (transakcje podstawowe). Wartości tych transakcji podstawowych znacznie przekraczają limit dotyczący sporządzania dokumentacji cen transferowych, który będzie obowiązywał Spółkę od 2017 r. Spółka zawiera również transakcje poboczne na niewielkie kwoty, których wartość stanowi znikomy udział w ogólnych przychodach/wydatkach Spółki.

Przedmiotem zapytania podatnika są wątpliwości, czy limit transakcji lub innych zdarzeń jednego rodzaju mających istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika należy odnosić osobno do każdej transakcji zawartej z danym podmiotem powiązanym.

W tym miejscu należy wskazać, że pomocny przy analizie brzmienia art. 9a ust. 1d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych może być raport z konsultacji publicznych sporządzony w trakcie prac nad nowelizacją ustawy. Raport ten został opublikowany na stronie Rządowego Centrum Legislacji 17 czerwca 2015 r. W raporcie tym Minister Finansów przedstawił swoje stanowisko dotyczące progów istotności transakcji. Zgodnie z nim, kryterium istotności odnosi się do „poszczególnych transakcji lub innych zdarzeń mających miejsce pomiędzy podmiotami powiązanymi”.

Mając na uwadze wyjaśnienia zaprezentowane w ww. raporcie, zarówno progi wartościowe, jak i kryterium istotności powinny być stosowane w odniesieniu do poszczególnych (rodzajów) zarówno transakcji, jak i innych zdarzeń.

Analizując treść ww. przepisu warto również odnieść się do prac OECD, w szczególności do rezultatów Działania 13 projektu BEPS, które od 23 maja 2016 r. wprowadziły zmiany do Wytycznych OECD w zakresie dokumentacji cen transferowych (w obecnym kształcie jest to rozdział V Wytycznych OECD). Wytyczne OECD zostały bezpośrednio przywołane w uzasadnieniu do nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w zakresie obowiązku sporządzania dokumentacji pomiędzy podmiotami powiązаныmi. Zgodnie z nimi, obowiązek dokumentacyjny powinien koncentrować się na materialnych transakcjach i prezentować tym samym analizę najistotniejszych kwestii związanych z tymi transakcjami. Co więcej, Wytyczne OECD wskazują również, że organy podatkowe, nakładając na podatnika obowiązek sporządzania dokumentacji, powinny brać pod uwagę przewidywane koszty oraz ciężar administracyjny związany z przygotowaniem takiej dokumentacji.

Jednocześnie, w myśl Wytycznych OECD, z uwagi na to, że transakcje wewnątrzgrupowe są często transakcjami złożonymi, a ich zrozumienie wymaga analizy wielu danych i informacji, w interesie organów podatkowych jest skoncentrowanie się na najistotniejszych informacjach/transakcjach. Zbyt duże obciążenie podatnika wymogami administracyjnymi mogłoby powodować brak uwzględnienia najważniejszych, z punktu widzenia zrozumienia istoty transakcji, elementów lub danych.

W związku z tym, według Wytycznych OECD, cel zmian w zakresie dokumentowania transakcji z podmiotami powiązаныmi powinien koncentrować się na dogłębnej analizie istotnych transakcji wewnątrzgrupowych, a nie transakcjach pobocznych o niewielkim znaczeniu.

Tym samym dla ustalenia obowiązku dokumentacyjnego wartość każdej transakcji należy porównać odrębnie z ustawowym limitem. W konsekwencji, w sytuacji gdy Spółka dokona transakcji, dla której konieczne będzie sporządzenie dokumentacji cen transferowych, a następnie dokona innej transakcji z tym samym podmiotem, jednakże o wartości poniżej ustawowego limitu, nie będzie miała ona obowiązku sporządzenia dokumentacji dla tej transakcji.

Reasumując, jeżeli Spółka będzie realizować z danym podmiotem powiązаныm istotne transakcje, będące głównym przedmiotem działalności tego podmiotu, których wartość będzie przekraczać limit wskazany w art. 9a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (w brzmieniu obowiązującym od 1.01.2017 r.) i jednocześnie Spółka będzie realizować z tym samym podmiotem nieistotne transakcje poboczne, których wartość nie będzie przekraczać tego limitu, to Spółka nie będzie miała obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej dla tych transakcji, które nie przekroczą limitów. Wskazany bowiem w art. 9a ust. 1d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w brzmieniu obowiązującym od 1.01.2017 r. limit należy odnosić osobno do każdej transakcji zawartej z danym podmiotem powiązаныm.

W odniesieniu do powołanej przez Wnioskodawcę interpretacji należy stwierdzić, że zapadła ona w indywidualnej sprawie i nie jest wiążąca dla organu wydającego niniejszą interpretację.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2016 r., poz. 718, z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu

na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy). Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Izba Administracji Skarbowej w Poznaniu, Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Lesznie, ul. Dekana 6, 64-100 Leszno.